

Ο Τυφλός της Ιεριχώ (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Λίγα λόγια θα σας πω, αδελφοί χριστιανοί, πάνω στην σημερινή ευαγγελική περικοπή και παρακαλώ να τα ακούσετε. Το Ευαγγέλιο μας είπε σήμερα για το θαύμα της θεραπείας του τυφλού στην Ιεριχώ. Το θαύμα αυτό είναι πολύ σπουδαίο στο περιεχόμενό του, γι' αυτό το αναφέρουν και άλλοι δύο Ευαγγελιστές, ο Ματθαίος και ο Μάρκος, με την διαφορά ότι ο Ματθαίος ομιλεί για δύο τυφλούς και όχι για ένα. Αλλά δεν πρόκειται για διαφορά. Δύο πραγματικά ήταν οι τυφλοί της Ιεριχώ που θεραπεύτηκαν. Για να νοήσουμε το θέμα, δεχόμαστε την ερμηνεία του αγίου Αυγουστίνου, ότι όταν μπήκε ο Χριστός στην Ιεριχώ, θεράπευσε τον ένα τυφλό, που η θεραπεία του ήταν η πιο σημαντική. Και όταν έβγαινε από την πόλη θεράπευσε και τον δεύτερο, τον άλλο τυφλό. Αλλά υπάρχει και η άλλη ερμηνεία του Ευσεβίου, ότι υπήρχαν δύο πόλεις Ιεριχώ, η παλαιά και η νέα πόλη. Ο ένας τυφλός θεραπεύθηκε στην μία

πόλη και ο άλλος στην άλλη και έτσι λέγεται περί δύο τυφλών στην ίδια πόλη.

Ο τυφλός για τον οποίο μας ομίλησε η περικοπή μας δεν ήταν μόνο τυφλός, αλλά ήταν και πτωχός. Γι' αυτό και ζητιάνευε. «Εκάθητο παρά την οδόν προσαιτών», λέγει το κείμενο. Άκουσε δε, εκεί που καθόταν, θόρυβο του λαού που περνούσε και ερώτησε τι είναι αυτά που άκουε. Και του είπαν ότι περνά ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Αλλά γιατί, αδελφοί, μαζί με τον Χριστό τόσος πολύς κόσμος; Πλησίαζε η εορτή του Πάσχα και ο Χριστός πήγαινε προς τα Ιεροσόλυμα ερχόμενος από την Βηθανία, όπου είχε αναστήσει τον Λάζαρο. Προς τα Ιεροσόλυμα όμως πάλι πήγαιναν για το Πάσχα και πολλοί προσκυνητές, караβάνια προσκυνητών, και συναντήθηκαν όλοι αυτοί με τον Ιησούν πορευόμενον προς τα Ιεροσόλυμα. Γι' αυτό και ο τυφλός που άκουσε τον πολύ θόρυβο ερώτησε, «τι είη ταύτα;». Τι είναι αυτός ο θόρυβος, που ακούετε. Είδαν λοιπόν πολλοί, πάρα πολλοί το θαύμα της θεραπείας του τυφλού.

Όταν ο τυφλός άκουσε ότι στο πλήθος του λαού είναι και ο Ιησούς ο Ναζωραίος και ότι περνάει από μπροστά του, «εβόησε». «Εβόησε», σημαίνει ότι έβγαλε μεγάλη φωνή, φωνή σαν σάλπιγγα. Και τι είπε; Είπε και παρεκάλεσε να τον κάνει

καλά ο Χριστός, αλλά όπως το είπε, όπως διατύπωσε το αίτημά του, είναι σαν να έκανε ένα δυνατό κήρυγμα. Ενώ οι άνθρωποι του είπαν γενικά ότι περνάει από εκεί ο Ιησούς, που κατάγεται από την Ναζαρέτ, αυτός τον είπε, «Υιό Δαβίδ». Εβόησε και είπε, «Ιησού, Υιέ Δαβίδ, ελέησόν με»! Με την έκφραση «Υιέ Δαβίδ», χριστιανοί μου, ο τυφλός είπε τον Ιησού «Μεσσία». Γιατί από τον Δαβίδ θα καταγόταν ο Μεσσίας. Ο τίτλος δε «Μεσσίας» είναι ακριβώς αυτό που εμείς λέγουμε «Χριστός». Δηλαδή, ο τυφλός αυτός της Ιεριχώ είπε στον Ιησού αυτή την προσευχή: «Ιησού Χριστέ ελέησόν με». Είναι, χριστιανοί μου, η προσευχή που από πολλά σημεία της Καινής, αλλά και της Παλαιάς Διαθήκης, μας δίδαξαν οι άγιοι Πατέρες να λέγουμε. Είναι η πεντάλογος προσευχή, «ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ»! Να την λέμε, αδελφοί, να την λέγουμε την προσευχή αυτή. Έχει δύναμη πολλή και μεγάλη. Με αυτή την προσευχή θεραπεύτηκε ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου. Μάλιστα, μας είπε το σημερινό Ευαγγέλιο ότι οι άνθρωποι επέπλητταν τον τυφλό, που φώναζε και έλεγε συνεχώς την προσευχή αυτή, και του έλεγαν να σιωπήσει, αλλά αυτός «πολλώ μάλλον έκραζεν, Υιέ Δαβίδ, ελέησόν με»!

Ο Κύριός μας Ιησούς πρόσεξε τον τυφλό που τον παρακαλούσε με πίστη να τον ελεήσει, και διέκοψε την πορεία Του. «Σταθείς», λέγει το κείμενο. Είναι πολύ σημαντικό αυτό και αξιοπρόσεκτο. Σταμάτησε (!) τον Ιησού Χριστό «η φωνή του μετά πίστεως επικαλουμένου», λέγει ο Κύριλλος ο Αλεξανδρείας! Έπειτα διέταξε ο Χριστός να φέρουν πλησίον Του τον τυφλό και τον ερώτησε τι θέλει απ' αυτόν. Τον ερώτησε ο Χριστός όχι γιατί δεν ήξερε τι θέλει, αλλά για να μη νομίσει ο κόσμος ότι άλλα θέλει και άλλα του δίνει. Και όταν ο τυφλός είπε στον Χριστό ότι θέλει να αποκτήσει το φως του, ο Χριστός του είπε: «Ανάβλεψε»! Αλλά του είπε και το εξής: «Η πίστις σου σέσωκέ σε»! Ποια πίστη; Η πίστη που ομολόγησε ότι ο Ιησούς είναι «Υιός Δαβίδ», ότι δηλαδή, είναι ο πραγματικός Μεσσίας, που ανήγγειλαν οι προφήτες. Και ο τυφλός ανέβλεψε και είδε το φως του. Και ευγνώμονας, όπως ήταν, ακολούθησε τον Ιησού και δόξαζε τον Θεό. Αλλά και μαζί του, όπως μας λέγει το ιερό Ευαγγέλιο, «πας ο λαός ιδών έδωκεν αίνον τω Θεώ».

Ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου, αδελφοί, κατά την πατερική ερμηνεία του Θεοφυλάκτου, είναι εικόνα των Εθνικών χριστιανών, γι' αυτό και θεραπεύτηκε «παρά την οδόν» (στιχ. 35), γιατί δεν ήλθε ο Χριστός πρώτα για τους Εθνικούς, αλλά για το Ισραήλ. Ο τυφλός, όπως το ακούσαμε, εξ ακοής έμαθε για τον Χριστό, από την πληροφορία του όχλου, δηλαδή. Έτσι και οι εξ ακοής Εθνικοί, από το κήρυγμα των Αποστόλων, έλαβαν την πίστη για τον Χριστό. Στην περικοπή μας πάλι ακούσαμε ότι ο όχλος επέπληττε τον τυφλό να μην φωνάζει και να μην λέγει το όνομα του Ιησού. Αυτοί είναι οι διώκτες και οι τύραννοι, που ήθελαν και θέλουν και τώρα να φιμώσουν την Εκκλησία και να μην ομολογεί το Όνομα του Ιησού. Η Εκκλησία μας όμως ποτέ δεν σιωπά, αλλά μάλιστα όταν διώκεται ομολογεί

δυνατώτερα την πίστη της, όπως ο τυφλός του σημερινού Ευαγγελίου.

Αλλά υπάρχει, αδελφοί, και η ψυχική τύφλωση, η τύφλωση του νοός, που την έχουμε όλοι, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο. Για την θεραπεία μας, λοιπόν, από την τύφλωση αυτή, ας φωνάζουμε και εμείς και ας παρακαλούμε τον Χριστό να μας ελεήσει και να μας θεραπεύσει. Και αν μερικοί μας εμποδίζουν και μας λένουν να μην το κάνουμε αυτό - ο Διάβολος είναι αυτός που μας εμποδίζει - εμείς πιο πολύ να λέγουμε, ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΕ ΜΕ!